

سخنگوی قوه قضائیه بازداشت ۲ نماینده را تأیید کرد

نماینده‌هایی که راهی زندان شدند

گروه سیاست: دو نماینده مجلس دهم بازداشت شدند؛ محمد عزیزی، نماینده ابهر و فریدون احمدی، نماینده زنجان که هر دو از نمایندگان اصولگرای مجلس و عضو کمیسیون صنایع و معادن هستند. البته پیش از تأیید رسمی این خبر...

صفحه ۲

شنبه ۲ شهریور ۱۳۹۸ • ۲۲ ذی‌الحجه ۱۴۴۰ • ۲۴ آگوست ۲۰۱۹

تیتراها

شرکت سرمایه‌گذاری دولتی درباره شبهات القایی پاسخ داد

توپخانه ناراستی

صفحه ۴

مشکل امنیتی، ایراد یا بهانه شورای نگهبان!

صفحه ۲

زاکانی را به محاکم قضائی می‌بریم

صفحه ۴

هشدار نوری المالکی به اسرائیل

به حملات خود ادامه دهید ایران وارد می‌شود

صفحه ۶

گفت‌وگو با رضا گوران، کارگردان فیلم «سرکوب»

دنبال فتح گیشه نبودم

صفحه ۱۰

سر پرسپولیس و استقلال کلاه رفت

صفحه ۱۴

حرف اول

پزشکان و طب‌دفاعی؟

حمید خواجهمیور . کارشناس حوزه سلامت

امسال نیز وجود دو مناسبت سلامت‌محور، «روز پزشک» و «روز داروساز»، در هفته اول شهریورماه، مانند سال‌های گذشته سبب‌ساز برگزاری مراسم و گردهمایی‌های مختلفی در سراسر کشور به‌منظور بزرگداشت این دو جایگاه والا شده و هرکس در مقام تشکر، به‌نحوی سعی در تکریم و تمجید این بزرگواران دارد؛ قدری که نزد تمام جوامع انسانی در طول تاریخ به واسطه نقش حیاتی و پررنگ‌شان در حفظ سلامت و زندگی مردم همواره ارج و قرب بی‌نظیری داشته‌اند. به کلام ساده و گویش رایج مردم، حیات و ممت ما بعد از خدا دست دانش‌آموختگان رشته‌های پزشکی و امثالهم است و رابطه بین بیمار و درمانگر خیلی فراتر از یک رابطه ساده اقتصادی و کاری است. در تاریخ چند هزار ساله ایران نیز، چه در گذشته‌های دورتر که حکیم بلامنازع زندگی مردم بودند و چه در دوران معاصر که محرم خصوصی‌ترین اسرارشان هستند، همواره برخی از آنها در عداد نیکان روزگار و معتمدان اعیان قرار داشته‌اند؛ بزرگمردان و زنانی که یا اعتباری جهانی داشته‌اند یا در کمال گمنامی مورد وثوق خاص و عام بوده‌اند. اما به قول معروف، در تمام گروه‌ها، اصناف یا صنایع، هم خوب داریم، هم بد!

کافی است در خاطرات خود کمی کاوش کنیم. بدون شک همه ما به‌طور مستقیم یا با واسطه درباره نحوه برخورد پزشکان با بیمار با کیفیت طبابت‌شان تجربیات متفاوتی داریم که بعضی از آنها مثبت و برخی دیگر منفی هستند و متأسفانه در این حیطه -به دلیل حساسیت بالایی که دارد- کوچک‌ترین خطا می‌تواند بزرگ‌ترین خطا باشد. البته قصد ما در این نوشتار ربط چندانی به بُعد فنی و تخصصی قضیه ندارد بلکه بیشتر می‌خواهیم به اهمیت بُعد اخلاقی و انسانی آن بپردازیم؛ موضوعی که این روزها در اکثر روابط اجتماعی به خاطر دگردیسی عمیق در نوع و میزان توقعات افراد و ایجاد تغییرات فاحش ناشی از آن در رفتارهای روزمره، دیگر برای یافتن باید تنها «با چراغ همی گشت گرد شهر»! هنگامی که برای رسیدن به ایدئال‌های امروزی، مهم‌ترین و بلکه تهناترین راه، داشتن درآمد بالاتر و تمکن مالی بیشتر باشد، با قطعیت می‌توان گفت که در بستر نامناسب و غیراصولی اقتصاد کنونی، اخلاق جایی نخواهد داشت.

ادامه در صفحه ۲

۷ کشور در پاسخ به «شرق» دستمزد مقامات خود را اعلام کردند

حقوق مقامات جهان منهای روحانی

ایران، ترکیه، چین و روسیه به ایمیل روزنامه «شرق» پاسخ ندادند

صفحه ۵

نخستین دیدار مکرون و ظریف در کاخ الیزه

آزمون فرانسوی

سفیر اسبق ایران در چین: به نقش فرانسه می‌توان امیدوار بود

صفحه‌های ۶ و ۱۵

یادداشت

ستیز پنهان آمریکا با مردم ایران

و قوانین و مقررات دموکراتیک متهم می‌کند. دولت آمریکا این تحریم‌ها را به منظور ایجاد محدودیت بیشتر برای دسترسی دولت ایران به اقتصاد جهانی و جلوگیری از فعالیت‌ها و معاملات شرکت‌های خارجی با دولت ایران اعمال می‌کند. باین‌حال، به نظر می‌رسد دولت آمریکا فراموش کرده است که استفاده از تحریم‌های اقتصادی برای اهداف سیاسی، حقوق بشر و هنجارهای رفتار بین‌المللی را خدشه‌دار می‌کند. در واقع، تحریم‌های مالی و نفتی «اثرات بحران‌های اقتصادی را تشدید کرده و در نتیجه، اوضاع و شرایط بشردوستانه را وخامت می‌بخشد». گرچه آمریکا همواره ادعا می‌کند این تحریم‌ها معاملات و تراکنش‌های مربوط به واردات غذا و دارو را شامل نمی‌شود، معافیت‌های مشابه در دوره‌های پیشین تحریم‌های آمریکا نیز نتوانستند در پیشگیری از نتایج و آثار منفی تحریم‌ها موفقیتی کسب کنند. محرومیت شهروندان غیر نظامی به وسیله اعمال تحریم‌ها، نقض آشکار حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی انسان‌هاست. تحریم به‌مثابه ابزار سیاست‌گذاری: تحریم‌های اقتصادی به‌سرعت به ابزار سیاست‌گذاری آمریکا در دنیا و دوره پس‌اجنگ سرد بدل شده است. اکنون ایالات متحده تحریم‌های اقتصادی را علیه ده‌ها کشور اعمال می‌کند؛ اما تجربیات گذشته آمریکا نشان می‌دهد فشار اقتصادی جوامع را تغییر نمی‌دهد، بلکه در اغلب موارد تحریم‌های آمریکا فقط در حد ابراز اولویت‌های آمریکا تأثیرگذار بوده و منافع اقتصادی آمریکا را بدون تغییر در رفتار کشور هدف به مخاطره انداخته است.

ادامه در صفحه ۴

سیمین حاجی‌پور ساردویی

آمریکا تحریم‌های متوقف‌شده در دولت اوباما را دوباره علیه ایران وضع کرده است. ۱۵ ماه قبل، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، به‌طور یک‌جانبه از قرارداد چندجانبه طرح جامع اقدام مشترک (مشهور به برجام) به بهانه «نقض‌های فاجعه‌آمیز» و با ذکر ایران به‌عنوان تهدید و خطر برای امنیت جهانی خارج شد. تحریم‌های آمریکا با هدف تعدیل رفتار ایران بازگردانده شده است؛ اما به نظر می‌رسد این تحریم‌ها موجب احیای برنامه‌های ایران شود. ایالات متحده تلاش می‌کند ایران را وادار به ازسرگیری مذاکرات جدید درباره برنامه‌های هسته‌ای به‌منظور اعمال محدودیت‌های بیشتر کند و دونالد ترامپ ادعا دارد آمریکا مایل است رفتار ایران را از طریق مذاکره و توافق‌های دیپلماتیک عادی‌سازی کند؛ اما تحریم‌های نظامی علیه ایران، اتکای این کشور به گزینه‌های قبلی را افزایش می‌دهد؛ زیرا تحریم‌ها اعتماد ایران به قابل‌اعتماد بودن آمریکایی‌ها را طرز تلخ، تحریم دیپلماسی از طرف کشور مدعی دموکراسی و دیپلماسی است. باین‌حال، تحولات یک‌ماهه اخیر نشان داد دیپلماسی هوشمندانه جمهوری اسلامی ایران و وجوه متنوع و متکثر آن، از دیپلماسی رسمی و سنتی گرفته تا دیپلماسی رسانه‌ای و فضای مجازی، از دیپلماسی رفت‌وآمد گرفته تا دیپلماسی گفت‌وگو و مکالمه تلفنی، همچنان با قوت و قدرت به پیش می‌رود و با اتکا بر هدایت‌های رهبری معظم انقلاب و حمایت‌های مردم بزرگ ایران و درایت و تدبیر دولتمردان و دیپلمات‌های امین و کاردارن کشور، از میدان‌های سخت و دشوار سربلند بیرون آمده و پیروزی از آن صابران است. کشتی دیپلماسی توقف‌ناپذیر است.

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

کشتی دیپلماسی تحریم‌نشدنی است

درعین‌حال، تحریم و تهدید دیگران نیز در واقع اقدامی خودتخریبی است. در درازمدت، دیگران حاضر نخواهند شد فرمان اقتصاد، تجارت و تعاملات را به دست یک بیمار معता دهند.

با همه این‌احوال، ایالات متحده آمریکا همچنان بزرگ‌ترین تحریم‌کننده تاریخ است. از منظر آمریکایی‌ها تحریم یا به قول دقیق وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران «تورریسم اقتصادی» مکمل جنگ و زمینه‌ساز آن است. این کشور به‌ویژه از جنگ جهانی دوم به بعد، ابزار «تحریم» را به‌طور خاص مرکز توجه قرار داده و ده‌ها کشور، صدها شرکت و تشکیلات و هزاران انسان را به بهانه‌های مختلف تحریم کرده است. بنابراین به‌تدریج تحریم تبدیل به مهم‌ترین وسیله فشار و اعمال زور علیه کشورهای مستقل یا مخالفان آمریکا شد. امروز تحریم مهم‌ترین ابزار در جعبه‌ابزار سیاست خارجی آمریکا است؛ جعبه‌ابزاری که در قرن بیست‌ویکم بیش از هر زمان دیگری از ابزارهای اصلی سیاست خارجی، یعنی دیپلماسی، مذاکره، تعامل، مفاهمه و احترام متقابل خالی است. دولت کنونی ایالات متحده، اما در توسل به ابزار تحریم، گوی سبقت را از اسلاف خویش ربوده و به تنهایی عنوان بزرگ‌ترین دولت تحریم‌کننده در جهان را پدگ می‌کشد. نگاهی به کارنامه دولت کنونی آمریکا، مؤید این واقعیت است که گویی دولتمردان آمریکایی با عقلانیت سیاسی، دیپلماسی و مفاهمه بیگانه‌اند و سیاست خارجی این کشور در دو کلمه «تهدید و تحریم» خلاصه شده است. کافی است نگاهی بیندازیم به کلیدواژه‌های اساسی در گفتمان مقامات آمریکایی به‌خصوص مایک پمپئو، وزیر خارجه و جان بولتون، مشاور امنیت ملی رئیس‌جمهوری این کشور، تا به میزان و درجه بغض، کینه و خصومت این افراد به ارزش‌های بشری مانند گفت‌وگو، مفاهمه، احترام متقابل، عدم مداخله و همزیستی مسالمت‌آمیز پی ببریم.

اگر اعتیاد بیماری است، آنگاه نظام سیاسی و دستگاه حاکمه آمریکا بدون تردید، یک معता بیمار است؛ معता به قلدری و زورگویی، به یک‌جانبه‌گرایی و نقض تعهدات و به تهدید و تحریم ملت‌های آزاده و کشورهای مستقل. هیچ چیز برای صلح و ثبات بین‌المللی بدتر از وجود یک درشت‌مشت، تهی‌مغز معता بیمار نیست. قلدرمایی آمریکایی‌ها، اعتبار اخلاقی ادعایی آنها را زیر سؤال برده است و یک جانبه‌گرایی آنها جایگاه بین‌المللی‌شان را؛

سیدعباس موسوی سخنگوی دستگاه دیپلماسی

ضرب‌هنگ سیاست مبتنی بر تهدید، تحریم و تحدید ایالات متحده آمریکا علیه ملت ایران و نظام جمهوری اسلامی، در هفته‌های اخیر شدت و بسامد بی‌سابقه‌ای یافته است. آمریکایی‌ها با تحریم عالی‌ترین مقامات نظام و مسئول دیپلماسی و سیاست خارجی، راهبرد فشار حداکثری را به نقطه اوج خود رساندند تا به گمان خود سیاست خارجی ایران را زمین‌گیر و بی‌اثر کنند. در مقابل، راهبرد کلان مقاومت حداکثری و سیاست خارجی متوازن و فعال جمهوری اسلامی ایران ذره‌ای دچار تردید، ضعف، سستی و انفعال نشده و به گواه همگان شاداب‌تر، فعال‌تر و پرشناپ‌تر از همیشه در حال تحقق اهداف و حرکت به سمت افق‌های ترسیم‌شده است. نگاهی به تحرکات و اقدامات جمهوری اسلامی ایران در عرصه منطقه‌ای و بین‌المللی در سطوح مختلف به‌خوبی گویای استفاده مدبرانه نظام اسلامی از قدرت هوشمند خویش، یعنی ترکیبی از قدرت سخت و قدرت نرم است؛ قدرت سختی که کشتی جنگی مزاحم و مهاجم را وادار به تمکین و عقب‌نشینی می‌کند و قدرت نرمی که با زبان منطق، استدلال و عقلانیت نفت‌کش را از تیررس تحریم خارج کرده و روانه آب‌های آزاد می‌کند. دیپلماسی و سیاست خارجی کشور با صلابت، خط اقتدار را پیگیری می‌کند و مقتدرانه از جبهه مقاومت حمایتی همه‌جانبه می‌کند. از سوی دیگر، دیپلماسی جمهوری اسلامی ایران در سه حوزه همسایگان عربی، اروپا و آسیا که از حوزه‌های محل طمع و تحت فشار آمریکایی‌ها محسوب می‌شود تا به کمین ضدایرانی کاخ سفید پیوندند، با درایت و صلابت فعال است و رئیس دستگاه دیپلماسی کشور بدون کوچک‌ترین تزلزل در حال انجام مأموریت‌های ذاتی خویش، یعنی مذاکره، تعامل و گفت‌وگو است. این‌بار نیز تیر «بم» به سنگ خورد و شکستی دیگر در کارنامه سیاه آنها ثبت شد.

اگر اعتیاد بیماری است، آنگاه نظام سیاسی و دستگاه حاکمه آمریکا بدون تردید، یک معता بیمار است؛ معता به قلدری و زورگویی، به یک‌جانبه‌گرایی و نقض تعهدات و به تهدید و تحریم ملت‌های آزاده و کشورهای مستقل. هیچ چیز برای صلح و ثبات بین‌المللی بدتر از وجود یک درشت‌مشت، تهی‌مغز معता بیمار نیست. قلدرمایی آمریکایی‌ها، اعتبار اخلاقی ادعایی آنها را زیر سؤال برده است و یک جانبه‌گرایی آنها جایگاه بین‌المللی‌شان را؛

در نشست مجمع شهرداران کلان‌شهرها صورت گرفت

چراغ سبز حناچی به ساخت مسکن اجاره‌ای

گروه جامعه: پیروز حناچی، شهردار تهران، روز پنجشنبه در نشست مجمع شهرداران کلان‌شهرهای ایران سخنانی گفت که می‌توان آن را چراغ سبزی برای ورود شهرداری به ساخت مسکن اجاره‌ای برای اجاره‌دادن به شهروندان دانست...

صفحه ۱۳

سال هفدهم • شماره ۳۵۰۷ • ۱۶ صفحه • ۴۰۰۰ تومان

سرمقاله

پوزیسیون‌های فرصت طلب

احمد غلامی . سردبیر

تلاش برای ناکارآمد جلوه‌دادن جناح‌های سیاسی کشور و دولت از سوی منتقدان داخلی و خارجی چندان دور از انتظار نیست و شاید بهتر هم باشد که آنان پیش از تکریم و ستایش، به نقادی بپردازند. حتی گاه تخریب‌های اپوزیسیون خارج از کشور اثرات مطلوبی هم دارد. آنان با رصد موشکافانه زندگی سیاسی و خصوصی چهره‌های سیاسی ازجمله دولتمردان، نمایندگان و جناح‌های سیاسی، ناخواسته به تقویت دموکراسی و سالم‌سازی فضای سیاسی ایران کمک می‌کنند. اپوزیسیون تلاش می‌کند دولت و جناح سیاسی داخلی را بی‌اعتبار جلوه دهد و آنان را از مشروعیت بیندازد. این استراتژی یکی از مؤثرترین روش‌ها در انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ بود که لنین به آن باور داشت. توصیه او به حمایتش این بود که باید دست به افشای گسترده ناکارآمدی و فساد حکومت تزار و وابستگان آن زد. استراتژی‌ای که بعدها خاصه در دوره استالین از آن برای سرکوب آزادی‌خواهان، منتقدان و مخالفان دولت استفاده شد. این روش هنوز هم یکی از مؤثرترین روش‌ها برای بی‌اعتبارسازی سیاست‌های یک دولت و جناح‌های سیاسی وابسته به آن و «مشروعیت‌زدایی» از آنان است. یکی از کارکردهای حوادث دی‌ماه ۹۶، بیش از هر چیز تحقق و تجسدبخشیدن به این دو استعاره در کف خیابان بود: «اصلاح‌طلب، اصولگرا دیگه تمومه ماجرا»؛ گرچه یکی از شعارهای فرعی حوادث دی‌ماه ۹۶ بود، اما نقطه عطف آن نیز به شمار می‌رفت. این شعار به‌درستی نشانگر وضعیت جناح‌های سیاسی از توان نهی‌شده کشور است. بی‌تردید در حوادثی این‌چنینی، دولت و چهره‌ها و جناح‌های سیاسی آن به شکلی اغراق‌آمیز تخریب می‌شوند. شاید اغراق یکی از نیروهای محرکه این حوادث باشد که به مردم توان می‌دهد با جسارت بیشتری به سوی مطالبات روشن و مبهم خود گام بردارند. مطالبات روشن صراحت دارند و کسی درصدد تاویل و تحریف آنها برنمی‌خیزد، اما این مطالبات مبهم است که قابلیت سوءبرداشت و سوءاستفاده را دارند. دست بر قضا این‌بار برعکس یکی از روشن‌ترین مطالباتی که در قالب شعار «اصلاح‌طلب، اصولگرا دیگه تمومه ماجرا» مطرح شده بود، مورد سوءاستفاده قرار گرفته است و اپوزیسیون خارج با پوزیسیون داخلی هم‌زمان از آن استقبال کرده‌اند. این دو طیف همواره در جاهایی خواسته و ناخواسته به یکدیگر گره می‌خورند و اغلب این پوزیسیون داخلی است که از استعاره‌های به‌وجودآمده توسط اپوزیسیون خارج از کشور به نفع خود استفاده می‌کند و با مصادره به مطلوب ناخواسته اپوزیسیون خارج را «خرفت» جلوه می‌دهد. استعاره اصلاح‌طلب، اصولگرا یکی از همین استعاره‌هاست. مدت‌هاست اپوزیسیون این استعاره را رها کرده است، اما پوزیسیون داخلی همچنان به آن چسبیده و رهاش نمی‌کند. بسیاری از چهره‌های سیاسی پوزیسیون این‌گونه القا می‌کنند که این استعاره، استعاره درستی است و باید آن را جدی گرفت، اما واقعاً چرا؟ شاید خیلی‌ها ازجمله خود اپوزیسیون و چهره‌های سیاسی مستقل از بر‌خورد تورسیسین‌های پوزیسیون غافلگیر شده‌اند و حتی گمان کرده‌اند شاید این شعار ساخته و پرداخته دست آنان است. از سوی دیگر، هرچه به زمان انتخابات نزدیک می‌شویم، گره این معما بیشتر باز می‌شود که پوزیسیون دنبال ایجاد یک جریان سوم سیاسی نیست؛ نه نیت آن را دارد و نه توانش را. پس ماجرا چیست؟ شاید این تلاشی است برای حذف جناح‌های سیاسی و دست‌یابی به وضعیت بی‌حزبی؛ آن‌هم در شرایطی که هیچ حزب واقعی‌ای در کشور وجود ندارد.

ادامه در صفحه ۲

پذیرش نمایندگی پوشاک مردانه

ماکسیم

در سراسر ایران

نماینده‌ی فعال می‌پذیرد

۰۹۱۲۱۴۰۰۲۵۷

خبر به وقت شرق

به تلگرام شرق پیوندید

@sharghdaily